

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførerne er 10 minutter.

Pør Hækkerup (S):

Jeg skal kun gøre et par enkelte bemærkninger.

Hr. Glistrup talte på sin sædvanlige maner om denne frygtelige skattejagt på borgerne, som borgerne er udsat for. Jeg er ikke helt klar over, om det er hr. Glistrups personlige erfaringer, der har fået ham til at danne sig de indtryk, men jeg tror i hvert fald ikke, at det er et rigtigt indtryk.

Vi er enige i, at den direkte beskatning har nået en højde, hvor det er hensigtsmæssigt, at den bliver reduceret, men vi må naturligvis se på, på hvilken måde det kan ske.

Jeg vil også gerne anholde en anden bemærkning, hr. Glistrup gjorde. Hr. Glistrup sagde, at vi smider valuta ud i diplomaternes cocktailparties. Jeg tror, det vil være fornuftigt, når vi diskuterer disse problemer, at man sondrer mellem stort og småt. Jeg tror ikke, det er så forfærdelig megen valuta, der, som hr. Glistrup siger, bliver smidt ud i cocktailparties, og jeg ved, at disse cocktailparties ofte kan tjene et fornuftigt formål i retning af at dyrke forbindelser også med de forretningskredse, som vi fra dansk side er interesseret i at have kontakt med.

Jeg skal heller ikke gøre nogen bemærkninger i øvrigt til de forskellige indlæg, der har været. Kun til hr. Schlüter vil jeg sige, at når hr. Schlüter så elskværdigt henvendt til mig taler om, at vi jo er hr. Glistrups, om jeg så må sige, søsterparti eller noget i den retning, så tror jeg nok, at det ikke helt svarer til det, der er virkeligheden. I de drøftelser, vi har deltaget i, har vi måttet konstatere, at fremskridtspartiet og socialdemokratiet normalt står som absolutte modpoler i vurderingen af, på hvilken måde man skal søge at løse problemerne,

Men når jeg tog ordet, er det for at sige til hr. Erhard Jakobsen, at det forslag om motiveret dagsorden, han har fremsat, kan vi ikke stemme for. Vi har ikke tillid til, at regeringen fortsat vil kunne lede lovgivningsarbejdet. Jeg ved heller ikke helt, hvor hr. Erhard Jakobsen har fået den erfaring fra. Jeg vil sige, at efter det, vi har oplevet i

de sidste 2 døgn, ville jeg tro, det ville være vanskeligt at få bekræftet, at man kan have tillid til, at regeringen fortsat vil kunne lede lovgivningsarbejdet.

Men det er da klart, at hvis en dagsorden af den art og karakter bliver vedtaget — og vi vil altså stemme imod den — ja, så foreligger der en ny parlamentarisk situation. Jeg skal ikke kunne sige, hvordan regeringen vil reagere over for den situation. Men hvis den reagerer på den måde, at man beder om at få udsat tredje behandling af lovforslagene og derefter indbyder til at optage nye drøftelser med regeringen, så vil vi naturligvis komme til sådanne drøftelser. Men jeg må erkende, at tilliden til, at disse drøftelser kan føre til et resultat, vil efterhånden kunne findes på et overordentlig beskedent sted.

Glistrup (FP):

Med statsministeren er fremskridtspartiet fuldstændig enig, når ministeren fremhæver, at den nuværende situation påkalder, at man ikke henfalder til partiegoistiske spekulationer, men søger både i folketing og regering at leve op til, at det, der kræves, er hensigtsmæssige foranstaltninger for at undgå den økonomiske misere, som vi synker dybere og dybere ud i, symboliseret bl. a. ved, at vor valutabeholdning falder med 20 mill. kr. hver evige eneste dag.

Men så må statsministeren også leve op til de kloge ord, han udtalte på Amalienborg Slotsplads den dag, han blev udnævnt til statsminister, nemlig at en regering, der sidder på basis af 22 mandater, først og fremmest må være udrustet med ydmyghed, ydmyghed i forhold til folketinget. Og han må affinde sig med, at selv om vi er enige i problemstillingen og ser på det på samme måde, kan han ikke uden videre begå den hovmodige handling at tro, at fordi regeringen nu er kommet frem til, at nogle bestemte lovforslag skulle være de lovforslag, der løser problemerne, og folketingets flertal så fortæller regeringen, at det ikke er den måde, problemerne skal løses på, som regeringen har opstillet i disse skattepålægslove — ja, så skal statsministeren ikke uden videre gå ud fra, at det er ham, der har forpagtet alverdens kløgt, og at det er folketingets flertal, der er noget i vejen med. Så er meningen simpelt hen, at en statsminister